

**UCHWAŁA NR III/62/2019
RADY MIASTA GLIWICE**

z dnia 7 lutego 2019 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej
w Gliwicach**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm.), art. 229 pkt 3 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2096) na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Miasta Gliwice
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać skargę na działalność Dyrektora Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Gliwicach za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miasta Gliwice do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Gliwice

Marek Pszonak

Załącznik do uchwały Nr III/62/2019
Rady Miasta Gliwice
z dnia 7 lutego 2019 r.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierownika gminnej jednostki organizacyjnej jest rada gminy.

Pismem z dnia 5 listopada 2018 r. (wpływ do Urzędu Miejskiego w dniu 12 grudnia 2018 r.) Ministerstwo Sprawiedliwości - Wydział Skarg i Wniosków, przekazało skargę mieszkanki Gliwic z dnia 17 września 2018 r. do rozpatrzenia przez Radę Miasta Gliwice. Skarga związana jest z trudną sytuacją mieszkaniową skarżącej, która, po nieskutecznych staraniach o wynajęcie mieszkania z zasobu Miasta Gliwice, dokonała samowolnego zajęcia lokalu mieszkalnego, przygotowanego dla innej rodziny jako lokal socjalny. Zgodnie z wyrokiem sądowym skarżąca została zobowiązana do wydania lokalu miastu Gliwice, a miasto - do zapewnienia mieszkance lokalu socjalnego. Zarządca zasobu mieszkaniowego, tj. ZBM I TBS odwołał się od wyroku, a Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w zakresie obowiązku przyznania lokalu socjalnego.

Po gruntownym przeanalizowaniu treści pisma Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Gliwice ustaliła, iż zawiera ono następujące zarzuty stanowiące przedmiot skargi:

1. skarżąca podnosi, iż w marcu 2018 r. miała zostać umieszczona na liście osób oczekujących na mieszkanie socjalne z zasobów gminy, jednakże, jej zdaniem, gmina czekała na uprawomocnienie się orzeczenia sądowego w sprawie eksmisji, co w jej mniemaniu miało stanowić powód do odrzucenia wniosku,

2. w swoim piśmie mieszkanka skarży również to, że wyrok eksmisyjny pozbawia ją i jej rodzinę lokalu zastępczego a „takiego wyroku chciał ZGM bo się odwołał”. Skarżąca uważa, że powinna wejść z powrotem na listę oczekujących na mieszkanie.

Podczas swoich posiedzeń, Komisja zapoznała się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją, ponadto w dniu 21 stycznia 2019 r. odbyło się posiedzenie Komisji z udziałem Dyrektora ZGM, podczas którego członkowie Komisji uzyskali dodatkowe szczegółowe wyjaśnienia.

Zgodnie z treścią art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, toteż pod tym względem Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrywała przedmiotową skargę, tj. czy Dyrektor ZGM działał zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa regulującymi działalność ZGM i czy te przepisy nie zostały naruszone.

Zarzuty, iż w wyniku prowadzonej sprawy sądowej skarżąca została skreślona z listy osób oczekujących na mieszkanie oraz żądanie wpisania na tę listę, nie zasługują na uwzględnienie. Z ustaleń Komisji wynika, iż wniosek skarżącej został odrzucony na posiedzeniu Zespołu ds. mieszkaniowych w dniu 6 lutego 2018 roku, gdzie *z powodu braku udokumentowanego dochodu uzyskanego przez męża skarżącej lub zarejestrowania w Urzędzie Pracy i posiadania statusu osoby bezrobotnej wniosek został odrzucony*. Odrzucenie wniosku nie było więc spowodowane trwającym postępowaniem sądowym, a wynikało ze stosowanej przez Zespół ds. mieszkaniowych procedury. Wskazać przy tym należy na fakt, iż z dokumentacji zgromadzonej w sprawie wynika, że wszystkie poprzednio złożone wnioski skarżącej (w latach 2014 - 2018) były odrzucane ze względu na nieuzupełnienie przez skarżącą braków formalnych lub w wyniku przekroczenia kryteriów dochodowych.

Jednocześnie Komisja wskazuje, iż jednostka gminna będąca zarządcą bezprawnie zajętego przez skarżącą lokalu, który, co istotne, był przeznaczony dla innej potrzebującej rodziny, odwołując się od wyroku sądu przyznającego skarżącej lokal socjalny, realizowała przysługujące jej prawo podmiotowe wynikające z przepisów KPC, toteż i w tym zakresie Komisja nie dopatrzyła się naruszeń prawa po stronie Dyrektora ZGM.

Ponadto z pisemnej informacji Zastępcy Prezydenta Miasta Gliwice, przekazanej Komisji jako informacja w sprawie skargi, wynika, że w następstwie złożonego w dniu 31 października 2018 r. wniosku, który został pozytywnie rozpatrzony skarżąca zostanie umieszczona na liście rocznej podstawowej osób ubiegających się o mieszkanie na rok 2019, przez co będzie uprawniona do ubiegania się o mieszkanie od 1 kwietnia br.

Biorąc pod uwagę powyższe skargę należy uznać za bezzasadną w całości.

Zgodnie z art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego „w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.”